

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 236/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného JUDr. Igorom Müllerom, Advokátska kancelária Müller § Dikoš, s. r. o., Závodská cesta 3911/24, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 421/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Igorom Müllerom, Advokátska kancelária Müller § Dikoš, s. r. o., Závodská cesta 3911/24, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 421/2014.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že mu „v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Dunajská Streda bola spôsobená škoda, ktorej náhrady sa domáhal od Slovenskej republiky... žalobou na Okresnom súde Lučenec, sp. zn.: 6C/131/2009.

Okresný súd Lučenec Rozsudkom zo dňa 28.02.2014. sp. zn.: 6C/131/2009-231 rozhodol tak, že žalobu sťažovateľa zamietol a preto sťažovateľ podal proti uvedenému rozsudku dňa 17.03.2014 odvolanie.

Krajský súd o odvolaní sťažovateľa rozhodoval takmer tri roky... vo veci sa nekonalo pojednávanie a teda súd nemal žiadny dôvod nato, aby v konaní vznikli prieťahy v trvaní troch rokov...

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ cíti dotknutý na svojich právach a to najmä tým, že súd jeho vec, ktorá je preňho existenčne dôležitá, neprejednal v primeranom časovom období od podania odvolania a odložil ju na obdobie takmer 3 rokov, čím bol sťažovateľ permanentne udržiavaný v stave neistoty i očakávania z toho, čo prinesie rozhodnutie Krajského súdu.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/421/2014 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]..., sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 9.000,- EUR. ktoré je Krajský súd Banská Bystrica povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... sa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 374,81 EUR... ktorú je Krajský súd Banská Bystrica povinný zaplatiť

na účet právneho zástupcu sťažovateľa ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., ktorý je vedený v Tatra banke a.s.. č.ú.:... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 421/2014.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola

na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Podľa zistenia ústavného súdu namietané konanie na krajskom súde bolo skončené rozsudkom sp. zn. 15 Co 421/2014 zo 7. decembra 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. januára 2017. Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou doručenou 17. februára 2017, t. j. v čase, keď porušenie označených práv na všeobecnom súde, ktorého označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu zaručenému v čl. 48 ods. 2 ústavy a k právu zaručenému v čl. 6 ods. 1 dohovoru (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Sťažovateľ je zastúpený advokátom, ktorý je podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že „tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady“ (obdobne II. ÚS 555/2012).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sa sťažovateľ v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v čase, keď v označenom konaní pred krajským súdom namietané porušenie označeného práva už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, pripadalo do úvahy odmietnutie sťažnosti v tejto časti pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2017